

Och mellan höstens andar nu skiftas Floras kram,
Och hafvet mot min kust ursinnigt ränner.
Ja nu är tiden inne att suga på sin ram,
Och sucka efter sol och sina vänner;
Och alla kaffesystrar och alla Bacchi barn
Med hela attiraljen af glas och kaffeqvarn —
Allt speglas troget i ett sorgset minne.

O, ljufva blomsterfester, o, sommarfröjd, god natt!
Från fjellen hör jag nordanvindar draga.
Och Ægirs nätta döttrar, som summo förr så gladt,
Med stora magar välta nu och klaga.
Här hjälper ej att sjunga, här hjälper ingen bön —
Jag tror, det börjar snöga, »natur, hvad du är skön!»
Må ej din skönhet oss afdagataga!

